

og mange andre, er der ét Lyspunkt, og det er den udstrakte Hjælp, der er ydet dem af de Menesker, de befinder sig imellem. Penge er der bleven ydet rigeligt, og et stort Antal Familier har aabnet deres Døre for de fremmede. Paa dette lille Omraade af hele den uhyre europæiske Krigsskueplads kan man gøre sig et Begreb om, hvilke Lidelser der er bleven paaførte hjælpeløse Kvinder som uskyldige Ofre for en ond Krig. Her som andre Steder flyder Kvindernes Taarer for deres Familie, som de er skilte fra, for deres Hjem, som de har mistet, for alle de Midler til Livets Underhold, som de ser sig berøvede.

Stakkels Kvinder, som kom fra Amerika og skulde til forskellige af Fastlandets Byer, kunde ikke komme videre, da de var uden Penge — og hvis ikke Hjælpekomiteén havde været — ogsaa uden Venner. En ung Pige var bleven saa lammet af Skræk, at hun havde solgt sit Haar for at skaffe sig Føde, og da hendes Ønske om at vende tilbage til sit Hjem var saa haardnakket, at ingen kunde faa hende derfra, blev hun gavmildt hjulpet med Penge og drog straalende af Taknemlighed af Sted til Tyskland. En godgørende Ungkarl tog en gift Kvinde og hendes Ægtefælle i sin Tjeneste, og skønt hans patriotiske Følelser var i Strid med hendes, meddelte han dog, at „hun stak sine Følelser i sin Lomme og lavede udmærket Mad.“

Skønt naturligvis Størstedelen af dem, som er i Nød, er Tyskere og Østrigere, er der ogsaa kommen Anmodning om Hjælp fra Polaker, Russere, Schweitzere, Danske og Norske. Strømmen af hjemløse Belgere er saa stor, at et særligt Selskab er blevet dannet og en særlig Hjælpefond rejst for at understøtte dem. De er selvfølgelig værst stillede af alle, da de er flygtede fra et erobret og hærget Land og

har faaet deres Hjem ødelagt og er bleven berøvede alle Eksistensmidler.

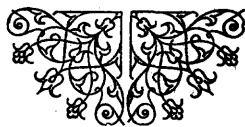
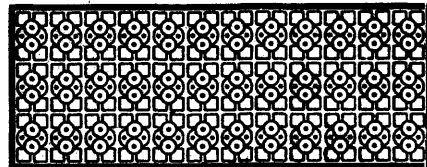
Den internationale Kvindevalgretsalliance byder i denne sørgelige Tid Kvinder af alle Nationer velkommen, og det maa haabes, at mange af dem, som har søgt og fundet Hjælp vil i deres Bevidsthed forbinde Ordet Kvindestemmeret med Tanken om søsterlig Hjælpsomhed, og at de, som hidtil var blinde for den sande Grund til Kvindernes politiske Fordringer, vil indrømme det uretfærdige i at udelukke Kvinder fra at have en Stemme med i national-politiske Afgørelser, som angaar Kvinders Ve og Vel lige saa meget som Mænds.

Mary Sheepshanks.
(„Jus Suffragii“ for September),

Suffragetterne og Krigen.

Ved Krigens Udbrud forkyndte Englands Indenrigsminister, at alle fængslede militante Suffragetter skulde løslades uden Betingelser.

Mrs. Pankhurst har erklæret, at siden Kvindernes Krigsførelse er bleven gjort mindre „effektiv“ ved Mændenes langt voldeligere Fremgangsmaade, vil Suffragetterne opgive al krigerisk Agitation, saalænge Krigen varer, og da fredelig Agitation ogsaa er haabløs i Øjeblikket, har „Kvindes sociale og politiske Forening“ lukket sine Kontorer og foreløbig opsat Udgivelsen af „The Suffragette“.

KRIG.

En Lignelse.

Krig sad paa et højt Sted i Nærheden af Staden: *Jord*. Og alle de, der vandrede ad den store Landevej, kaldet *Liv*, kunde se ham.

Blandt dem, der løftede deres Øje fra Vejens Spor, var *Konge*. Han standsede, da han saa *Krig*.

„Hvem er Du, som sidder der ved Vejens Kant?“ spurgte *Konge*.

Og *Krig* svarede:

„Jeg er Magt, Herredømme og Stolthed. Jeg opretter og tilintetgør Kongehuse. Jeg indsætter og afsætter Herskerne i Staden *Jord*, hvor Du lever. Jeg fordeler Velstand og Styrke. Jeg renser Æren. Jeg øver Retfærdighed.“

Og *Konge* gik videre og tænkte: „*Krig* er god.“

Og *Ung-Mand* kom forbi, og ogsaa han spurgte, hvem *Krig* var.

Og *Krig* sagde:

„Jeg er Æventyr og Mod, Kækhed og Djærvhed. De, der følger mig, faar en tapper Aand og et haardført Legeme, og jeg skænker dem Ære og Berømmelse. De lærer at føle den Lykke og Glæde, som Krigens haarde Vilkaar og Kampen bærer i sig. Og Folket i Staden *Jord* betragter dem med største Velvilje og belønner dem højt.“

Og *Ung-Mand* gik fløjtende videre paa den store Landevej: *Liv*, medens han raabte højt: „*Krig* er ædel.“

Nu kom *Gammel-Mand* forbi. — Syn og Hørelse var daarlige. Han standsede, stirrede med sit